

Posudek oponenta diplomové práce

Diplomant: Pavel ŠTEKR

Téma a rozsah práce: Podkladové správní akty v řízeních týkajících se životního prostředí

Předložená práce je zpracována ve stanoveném rozsahu, vlastní text práce přesahuje 108 000 znaků a práce obsahuje všechny předepsané náležitosti.

Datum odevzdání práce: 4. prosince 2017

Aktuálnost (novost) tématu: Autor si pro svoji práci zvolil v podstatě navýsost aktuální téma, které se současně týká jedné z klíčových kategorií institutů právní úpravy ochrany životního prostředí.

Náročnost tématu: Zvolené téma považuji za velice náročné. Důvodem je jednak značný rozsah právní materie, který plyne z průřezové povahy daného tématu a dále pak její značná proměnlivost. Snaha o analýzu platné právní úpravy v této oblasti připomíná disciplínu „střelba na běžící terč“. Zpracování tématu neusnadňuje ani poměrně častý odklon od teorie, zejména správního práva, se kterým se lze *de lege lata* setkat.

Hodnocení práce:

Předložená práce je poměrně zdařilým pokusem o zevrubnou analýzu právní úpravy úkonů správních úřadů na úseku ochrany životního prostředí, které slouží jako podklad pro rozhodování jiných správních úřadů, zejména podle stavebního zákona. Autor se zaměřil především na závazná stanoviska, a to jak v obecné rovině, tak na některé vybrané příklady specifické úpravy (EIA, souhlas podle 15/2 StavZak). V rámci této kapitoly se pak zabývá jak vymezením závazného stanoviska, podmínkami jeho vydávání a především jeho uplatnění v navazujících řízeních, včetně možností jeho přezkumu. Problematika závazných stanovisek je pak doplněna o některé další podkladové úkony (kapitoly 6. a 7.).

Na práci oceňuji především hloubku diskuse k jednotlivým problémům právní úpravy, v jejímž rámci autor využil širokou škálu pramenů zahrnující dostupnou odbornou literaturu, bohatou judikaturu či metodické materiály. Z diskuse pak vyplynula řada poznatků a doporučení *de lege ferenda*, která jsou zachycena v nadstandardně rozsáhlém závěru práce.

I přes celkově pozitivní hodnocení práce bych si dovilil uvést dvě výhrady. Z obsahového hlediska mi přijde nadbytečné problematiku stanovisek doplňovat o další typy úkonů, jejichž výběr je do značné míry nejasný. Na druhé straně mi v práci chybí identifikace podstatné části hmotněprávních ustanovení, která na úseku ochrany životního prostředí vydání závazného stanoviska umožňují (přírody, les, ZPF, ovzduší). Vzhledem k tomu, že autor v závěru volá např. po terminologickém sjednocení, není patrné, z jakých ustanovení vychází při hodnocení platné právní úpravy jako nejednotné.

Druhá připomínka se týká použití základního pojmu práce, a to „správní akt“. Autor jej v úvodu práce vymezuje v souladu s doktrínou (str. 12) s tím, že jeho další použití v práci není zrovna jednoznačné. Např. tvrzení uvedené hned na str. 13 práce: „... *jedná se o správní akty podle části čtvrté správního řádu*“ odporuje teoretickému vymezení pojmu správní akt. Je tedy dle autora pojetí závazné stanovisko správním aktem?

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace: S ohledem na výše uvedené **doporučuji** diplomovou práci Pavla Štekra k ústní obhajobě s návrhem hodnocení **výborně až velmi dobře**.

Otázky k ústní obhajobě:

1. Jakou povahu mají úkony orgánu územního plánování/stavebního úřadu, pro které je v platném stavebním zákoně používáno označení „souhlas“ (např. územní souhlas atd.)?
2. Ve kterých případech je nezbytné, aby před vydáním rozhodnutí o přestupku na úseku odpadového hospodářství bylo vydáno rozhodnutí krajského úřadu podle § 3 odst. 8 zákona o odpadech?

V Praze dne 15. prosince 2017

JUDr. Michal Sobotka, Ph.D.
oponent d.p.